

तस्मादविहानाद्वाद्याद्व्यग्रोऽपि प्रतिग्रहम् ।
विषमन्तापरिज्ञानी विविक्षाख्येन नश्यति ॥” * ॥
गर्हितप्रतिग्रहादिर्यथा,—
“हस्तिज्ज्याजिनाद्यास्तु गर्हिता ये प्रतिग्रहाः ।
सङ्घिप्राप्तान् गृहीयुर्गृह्णन्तस्तु पतन्ति ते ॥
लब्धाजिनप्रतिग्रहाहो हयानां शुक्रविक्रयी ।
नवश्राद्धस्य भोक्ता च न भूयः पुरुषो भवेत् ॥” * ॥
आपदि गर्हितप्रतिग्रहकर्तव्यता यथा,—
“प्रोक्तप्रतिग्रहाभावे प्रोक्तायां दृष्टदापदि ।
विप्रोऽयन् प्रतिग्रहन् वा यतस्ततोऽपि नाद्यभाक् ॥
गुर्वादिपोष्यवर्गार्थं देवाद्यर्थं च सर्वशः ।
प्रत्वाद्यादृष्टिजो यस्तु श्रुत्यर्थमात्मनोऽपि च ॥
दधिचौराण्यमांसानि गन्धपुष्पाश्चमत्सुकान् ।
श्रय्याशनासनं श्राकं प्रत्वाख्येयं न कर्हिचित् ॥
अपि दुष्कृतकर्मभ्यः समादद्यादयचित्तम् ।
प्रतिभ्यस्तथान्येभ्यः प्रतिग्रह्यमसंशयम् ॥” * ॥
प्रतिग्रहीतुं शक्तस्य लभ्यमानपरित्यागेन स्वर्गो
भवति । यथा,—
“शक्तः प्रतिग्रहीतुं यो वेदवृत्तः सुसंयतः ।
लभ्यमानं न गृह्णाति स्वर्गस्तस्य सुनिश्चितम् ॥” * ॥
प्रतिग्रहवृत्त्यां वापि याचितं यो न यच्छति ।
तत्कोटिगुणितस्यस्तो न्यतो दासत्वच्छति ॥” * ॥
दाता च न स्मरेद्दानं प्रतिग्रहाहो न याचते ।
तावुभौ नरकं यातौ दाता चैव प्रतिग्रही ॥” * ॥
वदन्ति कवयः केचिद्दानप्रतिग्रहौ प्रति ।
प्रत्यक्षं लिङ्गमेवेह दातयाचनयोर्लभम् ॥
दातृहस्तो भवेद्गृहमधस्तित्तेतु प्रतिग्रही ।
यद्दानं प्रतिग्रहीयात् प्रतिग्रहाहो ब्रजलब्धः ॥” * ॥
प्रतिग्रहप्रकारो यथा,—
“भूमेः प्रतिग्रहं कुर्वाद्भूमिं कृत्वा प्रदक्षिणम् ।
करे गृह्य तथा कन्यां दासदास्यौ तथा द्विजाः ॥
करं हि हृदि विन्यस्य धर्माग्रे ज्ञेयः प्रतिग्रहः ।
आरुह्य च गजस्योक्तः कर्णे चाश्वस्य कीर्तितः ॥
तथा चैकश्रपानाच्च सर्वेषामविशेषतः ।
प्रतिग्रहीतं गां शृङ्गे पुच्छे लब्धाजिनं तथा ॥
आरुह्याः पशवः सर्वे ग्राह्याः पुच्छे विचक्षणैः ।
प्रतिग्रहमथोद्भूय आरुह्यैव तु पादुके ॥
ईश्यायान् रथो ग्राह्यश्चैव दक्षन् धारयेत् ।
द्रुमाणामथ सर्वेषां मूले न्यक्तकरो भवेत् ॥
आयुधानि समादाय तथा भूय विभूषणम् ।
धर्मध्वजौ तथा स्यूता प्रविशन् च तथा गृहम् ॥
अवतीर्थे तु सर्वान्धि जलस्थानानि चैव हि ।
उपविशन् च श्रय्यायां श्रय्यैवित्वा करेण वा ॥
द्रव्याण्यन्यान्यथादाय स्यूता वा ब्राह्मणं पठेत् ।
कन्यादाने न तु पठेद्द्व्याणि च पृथक् पृथक् ॥
प्रतिग्रहा द्विजश्रेष्ठ तज्जेवान्तर्भवन्ति ते ।
द्रव्याणामथ सर्वेषां द्रव्यसंश्रयणान्नरः ॥
वाचयेज्जलमादाय करेण च प्रतिग्रहम् ।
प्रतिग्रहस्य यो धर्मं न जानाति द्विजो विधिम् ॥
स द्रव्यस्तेनसंयुक्तो नरकं प्रतिपद्यते ।
अथापि हि प्रवक्ष्यामि विधिं सर्वं विशेष-

यात् ॥” * ॥

वाजिप्रदानेन प्रतिग्रहे वा
दातृगृहीचोरपि येन पुण्यम् ।
स्वर्गं प्रजायेत श्रद्धाध्वमेतत्
गृहीतयोर्वै विश्ववद्विजेन्द्र ॥
कुर्वादसौ पञ्चदिनानि पूर्वं
पञ्चोपचारेयुतविष्णुपूजाम् ।
कुशाक्षमन्त्रे हृतदुग्धहोमं
यद्याम इत्यादि मरुत्ततीयम् ॥
सोऽङ्गारपूर्णादिभिरन्वितं तं
प्रत्येकमटौ जुहुयाद्विजेन्द्रः ।
सूर्येण मन्त्रेण च तद्वटौ
यद्या प्रयुक्तं क्षिप्रतं जुहोति ॥
कुर्वाच्च गायत्रिचर्पं सहस्रं
पश्चात् प्रयत्नं तुरगं दिनायः ।
तद्वत्तथात्मानमयं नयेद्वि
दातापि चेतद्व्रतमाविदधात् ॥
द्विजाग्रवत् प्राप्तुं नपापशुद्धे
ह्रावप्यन् सूर्यजनं लभेताम् ॥”
इति दृष्टव्याशरे । ४ । ८ । अध्यायः ॥” * ॥
अपि च । विष्णुधर्माचारे ।
“बीजानां सुदिमादाय रत्नान्यादाय सर्वतः ।
वस्त्रं दद्यान्मादद्यात् परिधाय तथा पुनः ॥
आरुह्योपानहौ चैव यानमारुह्य पादुके ।
प्रतिग्रहीता सावित्रीं सर्वज्ञैव प्रकीर्तयेत् ॥
ततस्तु सार्द्धं द्रव्येण तस्य द्रव्यस्य देवतम् ।
समापयेत्ततः पश्चात् कामस्तुत्या प्रतिग्रहम् ॥
विधिं धर्माग्रमथो ज्ञात्वा यस्तु कुर्वात् प्रतिग्रहम् ।
दाता सह तत्रैव नानादुर्गाण्यसौ द्विजः ॥”
ब्रह्मपुराणे ।
“ब्राह्मणः प्रतिग्रहीयात् वृत्तार्थं साधुतस्तथा ।
अथश्वमपि मातङ्गतिलनौर्वाच्च वर्जयेत् ॥
लब्धाजिनतिलग्राहो न भूयः पुरुषो भवेत् ॥
श्रय्यालङ्कारवस्त्रादि प्रतिग्रह्य न्यस्तस्य च ।
नरकाम निवर्त्तन्ते येन तिलमर्थे तथा ॥”
तथा ।
“ब्रह्महत्या सुरापानमपि क्षेयं तरिष्यति ।
आतुरादृषदृष्टहीतस्तु तत् कथं वै तरिष्यति ॥”
एतदादिद्रव्यदानं प्रतिग्रहीतुर्दोषजनकम् ॥” * ॥
एतदनिच्छेदे विद्यादिरहितत्वेनासमर्थाय च
दातुरपि दोषजनकमाह दचः ।
“न केवलं हि तद्व्याति शेषमस्य च नश्यति ॥”
तद्वत्तद्वत् । अतएव याज्ञवल्क्यः ।
“विद्यातपोभ्यां ह्रीनेन न तु ग्राह्यः प्रतिग्रहः ।
यज्ञान् प्रदातारमथो नयत्वात्मानमेव च ॥”
अथो नरकम् ॥” * ॥ एतद्दानप्रतिग्रहोत्तरमुक्त-
तपोजपादिभिरात्मतरणसमाय खेच्छ्या प्रति-
ग्रहीते दानं न दोषाय इत्याह विष्णुः ।
“एतानि प्रतिग्रहानि खेच्छ्याभ्यर्थितो न तु ।
तस्मै दाने न दोषोऽस्ति यस्मात्मानस्तु तारयेत् ॥”
तारणप्रकारमाह हारीतः ।
“मणिवासोगवादीनां प्रतिग्रहे सावित्रादसहस्रं
चपेत् ॥” * ॥ देवलः ।

“प्रतिग्रहं समर्थो हि कृत्वा विप्रो यथाविधि ।
निस्तारयति दातारमात्मानच स्वतेजसा ॥”
स्कान्दे ।
“वेदाङ्गपारमो विप्रो यदि कुर्वात् प्रतिग्रहम् ।
न स पापेन लिप्येत पद्मपत्रमिवात्मसा ॥”
महाभारते ।
“तीर्थे न प्रतिग्रहीयात् पुण्येभ्यायतनेषु च ।
निमित्तेषु च सर्वेषु न प्रमत्तो भवेन्नरः ॥”
प्रतिग्रहसमर्थस्य तदकरे मलाधिक्यं यथा ।
याज्ञवल्क्यः ।
“प्रतिग्रहसमर्थो हि नादत्ते यः प्रतिग्रहम् ।
ये लोका दानश्रीलानां स तानाप्नोति पुष्क-
लान् ॥”
अपवादमाह स एव ।
“कुशाः श्राकं पयो मत्स्या गन्धाः पुष्पं दधि
चित्तिः ।
मांसं श्रय्यासनं धानाः प्रत्वाख्येयं न वारि च ॥”
अन्यच्च ।
“श्रय्यां गृह्णात् कुशान् गन्धानपः पुष्पं मण्यौ
दधि ।
मत्स्यान् धानाः पयो मांसं श्राकचैव न निर्गुदेत् ॥”
मण्यौ विधादिनिवारकान् ।
“एधोदकं फलं मूलमन्नमभ्युद्धृतञ्च यत् ॥”
अभ्युद्धृतमभ्यर्थ्य दत्तम् ।
“सर्वतः प्रतिग्रहीयात् मन्थोभयदक्षिणाम् ॥”
किमिति न प्रत्वाख्येयमिहाह मनुः ।
“अयाचितान्नृतं ग्राह्यमपि दुष्कृतकर्मभ्यः ।
अन्यत्र कुलटाखण्डपतिभ्यस्तथा द्विजः ॥”
प्रतिग्रहमात्रे प्रयोगसारे ।
“प्रतिग्रहं न गृहीयादात्मभोगविधित्वया ।
देवतातिथिपूर्वार्थं यत्नाह्ननसुपार्जयेत् ॥”
अङ्गिराः ।
“कुटुम्भार्थं द्विजः शूद्रात् प्रतिग्रहीत याचितम् ।
श्रवणार्थमात्मने चैव न हि याचेत कर्हिचित् ॥”
यज्ञार्थं वाचने निन्दामाह याज्ञवल्क्यः ।
“वाक्कावो जायते यज्ञकरणाच्छूद्रभिक्षितात् ॥”
इति सुहितन्त्रम् ॥
प्रतिग्रहः, पुं, (प्रतिग्रहानि निष्ठीवनादिकमिति
प्रति + ग्रह् + “विभावा ग्रहः ।” ३ । १ । १४३ ।
इति णः ।) पतद्ग्रहः । इत्यमरः । २ । १ । ३२ ।
(प्रति + ग्रह् + भावे घञ् ।) प्रतिग्रहणञ्च ॥
प्रतिघः, पुं, (पतिग्रहण्यनेनेति । प्रति + हन् + डः ।
न्यङ्कादित्वात् कुलम् ।) क्रोधः । इत्यमरः ।
१ । ७ । २६ । (यथा, माघे । १५ । ५३ ।
“प्रतिघः क्रतोऽपि ससुपेक्ष
नरपतिगणं समाश्रयत् ॥”
प्रतिहननमिति ।) प्रतिघातः । इति मेदिनी ।
घे, १० । नृच्छा । इति शब्दरत्नावली ॥
प्रतिघातनं, स्त्री, (प्रति + हन् + णिच् + भावे
लुट् ।) मारणम् । इत्यमरः । २ । ८ । ११४ ॥
प्रतिघ्न, स्त्री, (प्रतिघ्नन्त्यस्मिन्निति । प्रति + हन् +
घञर्थे कः ।) अङ्गम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥